

Kız ve Küçük Bizon

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Bizon

Ebru Mina TOMURCUK

Maya tozlu patıkada seke seke yürüyordu; kırmızı spor ayakkabıları küçük toprak bulutları kaldırıyordu. Yeşil yaprak desenli sarı tişörtü ılık rüzgârda dalgalanıyordu. Bugün özel bir gündü: Korucu Hall ile çayıra gidiyordu. Hazırladığı bez çantasını taşıyor, hazineler toplamaya hazırlanıyordu. Çayır, dalgalanan otlar ve vızıldayan böceklerle dolu altın bir deniz gibi uzanıyordu.

Korucu Hall patika başında bekliyordu; uzun boylu, biraz kambur duran, açık kahverengi üniforması tertemiz ve geniş kenarlı şapkası nazık yüzünü gölgeleyen biriydi. "Çayıra hoş geldin, Maya," dedi; ela gözleri ince çerçeveli gözlüklerinin ardında pırıldıyordu. "Burası sürprizlerle dolu özel bir yer." Maya ön dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek gülümsedi ve hevesle başını salladı.

Uzun otların arasından yürüdüler ve Maya bitkilerin nasıl kümeler hâlinde büyüdüğünü fark etti. Bazılarının parlak mor çiçekleri, bazılarının gümüşü yaprakları vardı. "Neden bu kadar çok farklı bitki var?" diye sordu Maya, tüylü bir yaprağa dokunarak. Korucu Hall gülümsedi. "Bunun sebebi bizonlar," dedi. "Çayırın sağlıklı kalmasına yardımcı olurlar." Maya'nın koyu kahverengi gözleri merakla büyüdü.

Tam o sırada bir ot kümesinin arkasından küçük, kızıl kahverengi bir buzağı çıktı. Maya'nın diz boyundaydı; tüylü bir postu, minik tomurcuk boynuzları ve kocaman koyu gözleri vardı. Boynunda küçük ahşap bir etiketi olan örgülü bir ot tasmaı vardı. "Aa!" diye soludu Maya. "Bu kim?" Buzağı ona göz kırptı ve yumuşak, dostça bir homurtu çıkardı.

Korucu Hall kıkırdadı. "Bu Küçük Bizon. Tıpkı senin gibi merakla dolu genç bir buzağı." Maya dizlerinin üzerine çöktü ve Küçük Bizon onun uzattığı elini kokladı. Burnu sıcak ve kadife gibiydi. "Çok tatlı!" diye fısıldadı Maya. Küçük Bizon bir tutam otu kemirdi, sonra kısa ve sağlam bacakları onu ileri taşıırken birkaç sendeleyeni adım attı.

"Ne yaptığını izle," dedi Korucu Hall yumuşak bir sesle. Küçük Bizon otları çiğneyip ağzını doldura doldura koparıyordu. Sonra etrafında yürüdü; küçük toynakları toprağa bastırıyordu. Maya dikkatle izledi. "Yemek yiyor ve bitkilerin üzerine basıyor," diye gözlemledi. "Bu onlara zarar vermiyor mu?" Korucu Hall başını salladı. "Aslında daha güçlü büyümelerine yardımcı oluyor."

Maya başını yana eğdi, şaşkıındı. "Yemek yemek ve yürümek nasıl yardımcı olabilir?" diye sordu. Korucu Hall açıkladı: "Bizonlar uzun otları yediğinde güneş ışığının daha küçük bitkilere ulaşmasını sağlarlar. Toynakları tohumları toprağa bastırır ve gübreleri toprağı besler. Onlar çayırın bahçıvanları gibidir!" Maya'nın ağızı açık kaldı. "Vay canına! Büyük hayvanlar gerçekten toprağı şekillendiriyor!"

Maya defterini çıkardı ve Küçük Bizon'un hızlı bir taslağını çizdi. Şöyle yazdı: Bizonlar ot yer, toprakta yürür, bitkilerin büyümesine yardım eder. Sonra etrafına baktı. "Yani çayırın bizonlara ihtiyacı var?" diye sordu. "Evet," dedi Korucu Hall. "Onlar olmadan çayır değişirdi. Birçok bitki ve hayvan bizonların işine bağlıdır." Maya içinde sıcak bir keşif duygusu hissetti.

Eve dönerken Maya'nın aklı fikirlerle doluydu. En iyi arkadaşı Priya'ya öğrendiklerini göstermek istiyordu. Ama nasıl? Küçük Bizon'u ve bitkileri düşündü. Sonra aklına bir fikir geldi: çayırın bir maketini yapacaktı! Bizonlar için kilden, bitkiler için gerçek ot ve dallardan yararlanabilirdi.

Evde Maya malzemeleri topladı: büyük bir karton kutu, modelleme kili, küçük dallar ve bahçeden gerçek otlar. Kahverengi kilden tüylü bir bizon şekillendirdi; minik boynuzlar ve bir ot tasmacı ekledi. Tıpkı Küçük Bizon gibi daha küçük bir buzağı da yaptı. Sonra kutunun içine bitkileri yerleştirdi; bazıları uzun, bazıları kısa, tıpkı çayırdaki gibi.

Maya bizonları maketin içine yerleřtirdi; sanki yemek yiyor ve yürüyorlarmıř gibi konumlandırdı. Toynaklarının tohumları toprađa nasıl bastırıldığını ve gübrelerinin nasıl küçük koyu lekeler oluşturduğunu gösterdi. Küçük bir Korucu Hall figürü ve çantalı minik bir Maya ekledi. Maket, ziyaret ettiđi çayıra tıpatıp benziyordu.

Ertesi gün Maya maketini okula getirdi. Priya'nın yeşil gözleri merakla parladı. "Bu da ne?" diye sordu; uzun siyah örgüsü eğilirken sallanıyordu. Maya açıkladı: "Bu bir çayır maketi. Bak, bizonlar ot yiyor ve üzerinde yürüyor, bu da yeni bitkilerin büyümesine yardımcı oluyor. Büyük hayvanlar toprağı şekillendirir!" Priya dinledi; çilli burnu ilgiyle kırıştı.

Maya, Priya'ya bizonların eylemlerinin bitkilere nasıl yardımcı olduğunu gösterdi. Kıl bizonları maketin içinde gezdirirken Priya başını salladı. "Yani bizonlar bahçıvan gibi mi?" diye sordu Priya. "Aynen!" dedi Maya, ıslıl ıslıl gülümseyerek. Arkadaşının anlamasından gurur duydu. Sonra Priya, "Bunu bütün sınıfa göstermeliyiz!" dedi. Maya'nın kalbi heyecanla ve biraz da tedirginlikle doldu.

Maya maketini sınıfa sunduğunda sesi önce titredi. Ama bizonların nasıl ot yediğini, yürüdüğünü ve bitkilerin büyümesine yardımcı olduğunu anlattıkça daha da kendinden emin oldu. Ot tasmaını işaret ederek, "Bu Küçük Bizon. Bunun nasıl işlediğini bana o gösterdi," dedi. Sınıf arkadaşları büyülenmiş hâlde öne eğildiler. Priya, maketi herkes görsün diye havaya kaldırarak ona yardım etti.

Sunumdan sonra sınıf alkışladı. Maya'nın öğretmeni, "Büyük otçulların ekosistemleri nasıl etkilediğini göstermenin ne harika bir yolu!" dedi. Maya, ön dişlerinin arasındaki boşluğu gösteren geniş gülümsemesiyle gülümsedi. İzlemeye gelen Korucu Hall ona başparmağıyla onay işareti yaptı. Maya sıcak bir başarı duygusu hissetti. Keşfini paylaşmış ve arkadaşlarının büyük hayvanların toprağı nasıl şekillendirdiğini görmesine yardımcı olmuştu.

O akşam Maya maketini rafına koydu. Küçük kil bizona baktı ve çayırdaki gerçek Küçük Bizon'u hatırladı. Onun gibi küçük canlıların bile öğrendiklerini paylaşarak büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Mutlu bir iç çekişle, "Teşekkürler, Küçük Bizon," diye fısıldadı. Ve çayırlarla bizonları hayal ederek uykuya daldı.